

ligt. Sagen er, at Fiskegaardens Privilegium kan forstaas saaledes, at det er ganske forbudt at fiske med Garn og Rødkaber, men hvis man forbyder det, hindrer man vel ikke Fiskerne i at fange Laks, thi dem ville de overhovedet ikke kunne fange mange af paa denne Strækning, men man hindrer dem i at drive deres Erhverv: Graafiskeri. Det er et meget rigt Fiskevand for Graafiskeri, og dette Fiskeri indbringer Fiskerne ikke ubetydelige Summer. Kunne Fiskerne ikke bruge Garn dertil, ville de være hindrede i at drive dette Fiskeri, og der har, som sagt, været lagt dem Hindringer i Vejen derfor, uagtet man har henvendt sig til Ministeriet med Anmodning om at fare saa lempeligt frem som muligt, om altsaa at benytte Fiskegaardens Privilegium saa lempeligt som muligt. Efter at vi nu have vedtaget dette Lovforslag ved anden Behandling synes jeg, der er almindelig Enighed om, at der ikke er Grund til paa Strækningen neden for Randers Sønderbro inden for de Tider, der ere nævnte i Lovforslaget, at forbyde Fiskefangst med Garn, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, dersom det ikke skulde lykkes at faa Lovforslaget ophøjet til Lov, saa ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at Fiskerne bruge Garn til Fangst af Graafisk inden for de Tider, da det efter dette Lovforslag er tilladt at bruge Garn. Det vil sikkert være til meget stor Skade for Fiskerne, hvis de fremdeles skulde blive tiltalte og straffede derfor. Thi det er et Indgreb i deres Erhverv, der meget let fører til, at de helt maa opgive deres Erhverv. Jeg vil derfor rette den Henstilling til den højtærede Minister, at der, hvis dette Lovforslag ikke skulde blive til Lov, maa blive set med milde Øjne paa Fiskerne neden for Randers, saaledes at det maa blive dem tilladt at fiske med Garn i saa stort Omfang, som dette Lovforslag vilde tillade, hvis det blev ophøjet til Lov.

Landbrugsministeren (A. Hage): Efter den ærede Ordførers Udtalelse om de af mig stillede Ændringsforslag, som han ikke har noget væsentligt at indvende imod, har jeg ingen Grund til at opholde mig ved dem, men jeg haaber, at disse to Ændringsforslag efter den højtærede Ordførers Henstilling til det høje Ting om at stemme for dem, ville blive vedtagne. Den ærede Ordfører har stillet et Ændringsforslag, som staar i Forbindelse med det ene af de af mig stillede Ændringsforslag, nemlig at Ordet „ligeledes“ i 4de sidste Linie af § 9

skal ombyttes med Ordene „under de samme Omstændigheder.“ Jeg erkender, at den ærede Ordfører har Ret i sine Udtalelser og i sin Begrundelse af dette Ændringsforslag, og jeg har ikke noget som helst at indvende derimod og skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for samtlige de saavel af den ærede Ordfører som af mig stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører rettede en Del Henstillinger til mig i Anledning af Lovforslaget, saaledes som det antagelig vil komme til at foreligge, naar det forlader dette Ting, idet han haabede, at det vilde lykkes at gennemføre Lovforslaget i denne Samling, og jeg skal da straks udtale, at det naturligvis skal være mig en Glæde at følge den ærede Ordførers Henstilling om, at der maatte blive ført strengere Kontrol med Overholdelsen i den fulde Styrke af Bestemmelserne i Lov af 5te April 1888 § 11 om, at Aa- og Fjordmundinger ikke maa spærres. Det er naturligvis rigtigt, at Lovens Bestemmelser altid bør overholdes, men særlig her vil der være al Anledning til, at Lovens Bestemmelser søges opretholdte, og det vil jo være lettere her, da der efter Lovens Bestemmelser vil blive et vist effektivt Opsyn paa de i Loven omhandlede Vande.

Den Henstilling, den ærede Ordfører henvendte til mig om under Forhandlingen om Saltvandsfiskeriloven at faa en Bestemmelse indført om, at Fjordens Munding regnes saaledes, at Laksens Opgang ikke forhindres, finder jeg ogsaa meget begrundet, og jeg skal ved Lejlighed under Forhandlingerne om Saltvandsfiskeriloven erindre dette Punkt. Den ærede Ordfører henstillede ligeledes, at der blev indført en Fredning for Laks og Ørred i salte Vande. Efter Loven af 5te April 1898 eksisterede der ikke nogen saadan Fredning, men i andre Lande, f. Eks. i Norge, hvor der er et udviklet Laksefiskeri, findes der en endogsaa meget lang Fredning i salte Vande. Jeg tror ogsaa, at det vil være rigtigt, at dette Punkt bliver overvejet under en eventuel Forhandling om Saltvandsfiskeriloven.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst de Privilegier ved Randers Fjord, som man ganske vist ikke kender saa nøje, men som han dog mener findes der, i alt Fald i hvilende Form. Særlig vilde han henvende Opmærksomheden paa, at Randers Havnevesen skal have et saadant Privilegium, som for Øjeblikket ikke benyttes, men maatte betragtes som hvilende, og han nærede nogen Ængstelse for, at et